

פקידה לרגל נשואיה או מתוך שעומדת להנשא, או שדרשו ממנה להסתלק ממשרתה מחמת נשואיה, מותר להעניק לה, בתיתה עדות על נשואיה באופן המניח את הדעת בתוך ששה חדשים לאחר התפטרותה או הסתלקותה, או משך תקופה אחרת, ככל שהנציב העליון יתיר באיזה מקרה מסויים, תגמול בשעור של לא יותר ממשכורת פנסיה של חצי חדש, שהיתה מקבלת בזמן הסתלקותה, בעד כל ששה חדשים מלאים של שרות בר פנסיה קודם לאותו תאריך ובלבד שאותו תגמול לא יעלה על משכורת בת פנסיה של שנים עשר חדש".

5. שום דבר האמור בסעיף 4 מפקודה זו לא ייחשב כאילו הוא פוגע בזכויותיה של כל פקידה שאושרה במשרה בת-פנסיה לפני התחלת תקפה של פקודה זו.

הוצאה מן הכלל.

א. ג. ווקאפ
נציב עליון.

2 ביולי, 1936.

פקודת הענשת עבריינים (מאסר).

מס' 49 לש' 1936.

פקודה הקובעת הוראות בענין מאסר.

הנציב העליון לסלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הענשת העבריינים (מאסר), 1936. השם הקצר.
2. למרות כל האמור בחוק הפלילי העותומני או בכל חוק אחר או פקודה אחרת, מותר לדון למאסר כל אדם שנתחייב בעברה אשר עליה הוא צפוי לעבודת פרך (קיוריק) או לעבודה עונשית או למאסר. בטורים ידועים
מותר לצוות לאסור
אדם.
3. כל מאסר יהא כרוך בעבודה, חוץ אם יצוה בית המשפט אחרת. מאסר יהא כרוך
בעבודה, חוץ אם
יצוה בית המשפט
אחרת.
- 4.—(1) נידון אדם למאסר, רשאי בית המשפט אם יראה צורך בכך, בהתחשב עם מהותה של העברה ועם עברו של העברין, להורות כי יינתן לו יחס מיוחד. יחס מיוחד.
- (2) נידון אדם למאסר בלא יחס מיוחד, רשאי זקן השופטים בכל עת, בהתחשב עם מהותה של העברה שאותו אדם נתחייב בה, ועם עברו של אותו אדם, להורות כי יינתן לאותו אדם יחס מיוחד.
- (3) יחס מיוחד יהא ניתן לפי תקנות שהותקנו עפ"י הוראות פקודת בתי הסוהר, 1921.

5. בזה מתקנים את הפקודות המפורטות בתוספת לפקודה זו עד לשעור תקונים.
המפורש בטור השלישי שבתוספת.

התוספת.

שעור התיקון	השם הקצר	המס' והשנה
סעיף 4 (ב) יתוקן כדלקמן: במקום המלים „(3) להבטיח את היחס המיוחד לאסירים שהרגלי חייהם מצריכים הבדל ביחס” תבואנה המלים: „(3) להבטיח יחס מיוחד לאותם אסירים שבית המשפט או זקן השופטים ציוה לנהוג בהם יחס מיוחד”.	פקודת בתי הסוהר, 1921.	29 לש' 1921
סעיף 26 יבוטל.	פקודת הפירושים 1929.	34 לש' 1929
א. ג. ווקאפ נציב עליון.		2 ביולי, 1936.

פקודת הנהלת נכסי הרוסים, (תקון).

מס' 50 לש' 1936.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הנהלת נכסי הרוסים, 1926.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הנהלת הנכסים הרוסים (תקון), 1936, ופקודת הנהלת הנכסים הרוסים, 1926, (שתקרא להלן הפקודה העיקרית) ופקודה זו, תקראנה יחדיו פקודות הנהלת הנכסים הרוסים, 1926-36.
2. סעיף 4, סעיף קטן (1) מהפקודה העיקרית יתוקן בזה ע"י החלפת המלים „אחרי סלוק ההוצאות הנחוצות, להחזקת הנכסים” במלים „אחרי סלוק ההוצאות, אשר לדעתו של המנהל נחוצות לשימורם ולהחזקתם של הנכסים בין בפלשתינה (א"י) ובין בכל מקום אחר”.

א. ג. ווקאפ
נציב עליון.

2 ביולי, 1936.